

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
«НОВОУШИЦЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ
«ПОДІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова Приймальної комісії

ВСП «НФК ЗВО «ПДУ»

Віталій ХРУСТІНСЬКИЙ

03 березня 2025р.

ПРОГРАМА

з української мови

**для проведення вступного випробування
у формі індивідуальної усної співбесіди
на основі «Кваліфікований робітник»**

**Розглянуто та схвалено на засіданні циклової комісії
профільної загальноосвітньої підготовки**

Протокол № 7 від «03» 03 2025р.

Голова циклової комісії *[Signature]* **Олександр АЛЬЛЬОНОВ**

Нова Ушиця

2025

Відповідно до Порядку прийому на навчання до закладів фахової передвищої освіти, затверджених наказом МОН від 24 лютого 2025 року № 293/43699, Правил прийому до Відокремленого структурного підрозділу «Новоушицький фаховий коледж Закладу вищої освіти «Подільський державний університет» затверджених рішенням вченої ради Закладу вищої освіти «Подільський державний університет» 28.03.2025 року, протокол №3, вступники на основі повної загальної середньої освіти в 2025 році проходять вступне випробування у формі індивідуальної усної співбесіди з української мови.

Співбесіда – форма вступного випробування, яка передбачає оцінювання знань, умінь та навичок вступника з одного або двох предметів (дисциплін), за результатами якої виставляється одна позитивна оцінка за шкалою 100-200 балів (з кроком неменше, ніж в один бал) або ухвалюється рішення про негативну оцінку вступника (менше 100 балів). Програма з української мови відповідає програмі національного мультипредметного тесту 2025 р.

Програма вступного випробування у формі індивідуальної усної співбесіди з української мови

Українська мова – державна мова України. Вона кошовна нацiональна святина, скарбниця духовних надбань, запорука подальшого культурного прогресу. Мова належить до найважливиших ознак людини. Вона є засобом i матерiалом формування й становлення особистостi людини, її iнтелекту, волi, почуттiв та формою буття. Мова – це безперервний процес пiзнання свiту, його освоєння людиною. Мова є засобом спiлкування мiж людьми, передавання власного досвiду iншим i збагачення досвiдом iнших.

Мета програми – визначити єдинi вимоги до спiвбесiди з української мови; зорiєнтувати вступників у пiдготовцi до спiвбесiди.

У нiй ураховано державний статус української мови, її суспiльнi функцiї, взято до уваги специфiку навчального предмета, що має виразнi iнтегративнi функцiї, здатнiсть справляти рiзнобiчний навчальний, розвивальний i виховний впливи на абiтурiєнтiв, сприяти формуванню особистостi, готової до активної творчої дiяльностi у всiх сферах життя демократичного суспiльства.

Вступники, якi проходять вступне випробування, повиннi:

- розрiзняти звуки мови, визначати голоснi й приголоснi звуки, їх характеристику, дiлити слово на склади, розпiзнавати явища уподiбнення приголосних звукiв, спрощення в групах приголосних, основнi випадки чергування звукiв;

- розпiзнавати вивченi орфограми i пояснювати їх за допомогою правил; правильно писати слова з вивченими орфограмами;

- вiддiляти закінчення вiд основи, добирати спiльнокореневi слова, розрiзняти форми слова й спiльнокореневi слова, визначати спiсiб творення слiв;

- пояснювати вiдомi слова, добирати до слiв синонiми й антонiми та використовувати їх у мовленнi; пояснювати значення фразеологiзмiв, крилатих висловiв;

- розпiзнавати частини мови, визначати їх загальне значення, морфологiчнi ознаки, синтаксичну роль;

- розрiзняти словосполучення й речення, визначати типи пiдрядного зв'язку в словосполученнi;

- визначати структуру речення, вид речення, правильно ставити роздiловi знаки й обгрунтовувати їх постановку;

- визначати в реченнi з прямою мовою слова автора й пряму мову, замiнювати пряму мову непрямою;

- розпiзнавати стилi мовлення, визначати особливостi кожного з них.

Абiтурiєнт повинен знати: мовнi норми сучасної української лiтературної мови (орфографiчнi, орфоепiчнi, лексичнi, граматичнi, стилiстичнi, пунктуацiйнi); мовленнєвi норми (етику й етикет спiлкування).

Абітурієнт повинен вміти: вільно володіти усною та писемною формами української літературної мови, правильно і грамотно писати й говорити, формулювати й виголошувати свої думки, підтримувати діалог.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Фонетика. Графіка. Орфоенія. Орфографія

Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [є], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та nn у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.

Лексикологія. Фразеологія

Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з і інших мов. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.

Будова слова. Словотвір

Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.

Морфологія

Іменник

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.

Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно і под.)

Прикметник

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників.

Числівник

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх

відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.

Займенник

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

Службові частини мови

Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Частка як службова частина мови. Правопис часток.

Вигук

Вигук як частина мови. Правопис вигуків.

Синтаксис

Словосполучення

Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.

Речення

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні

й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення).

Просте двоскладне речення

Підметі присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом та присудком. Тире між підметом і присудком.

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні

Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.

Односкладні речення

Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).

Просте ускладнене речення

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами; Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.

Складне речення

Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення

Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Складнопідрядне речення.

Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.

Безсполучникове складне речення

Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.

Способи відтворення чужого мовлення

Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.

Стилістика

Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.

Розвиток мовлення

Види мовленнєвої, діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й основна думка висловлення; Вимоги, до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки, тексту, зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст, і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів.

**Питання для індивідуальної усної співбесіди з української мови
на основі «Кваліфікований робітник»**

1. Типи мовлення. Стилi мовлення.
2. Літературна мова. Норми літературної мови.
3. Однозначні та багатозначні слова. Пряме та переносне значення слова.
4. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Омоніми.
5. Лексика за походженням та сферою вживання.
6. Лексичне значення і вживання фразеологізмів.
7. Іменник, його граматичні категорії.
8. Якісні, присвійні та відносні прикметники.
9. Ступені порівняння якісних прикметників.
10. Числівник як частина мови. Кількісні та порядкові числівники.
11. Займенник як частина мови. Розряди займенників за значенням.
12. Дієслово як частина мови.
13. Вид дієслова. Способи дієслів.
14. Дієприкметник. Активні та пасивні дієприкметники.
15. Розділові знаки при дієприкметниковому та дієприслівниковому звороті.
16. Дієприслівник як незмінювана дієслівна форма. Творення дієприслівників.
17. Прислівник як самостійна незмінна частина мови.
18. Службові частини мови.
19. Словосполучення. Будова словосполучення.
20. Поняття про просте речення.
21. Види речень за метою висловлювання та емоційним забарвленням.
22. Односкладні та двоскладні речення.
23. Повні та неповні речення.
24. Головні та другорядні члени речення.
25. Ускладнені речення.
26. Звертання, розділові знаки при ньому.
27. Значення вставних слів, словосполучень.
28. Складні речення. Види складних речень.
29. Розділові знаки при прямій мові.
30. Типи мовлення. Стилi мови.